

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปอพานสมัยวิสามัญ สมัยที่๑ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ และนายอำเภอณาเชือกได้พิจารณาอนุมัติลงนามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ แล้วนั้น

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามนัยมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลปอพานจึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๕ โดยมีผลบังคับใช้เขตตำบลปอพาน เพื่อถือปฏิบัติและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน และสามารถขอดูได้ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลปอพานได้ทุกวัน เวลาราชการหรือทางเว็บไซต์องค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน <https://www.porpan.go.th/>

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายบุญแฝง เจริญบุญ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน พ.ศ. ๒๕๖๕

เรื่อง

ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

(ร่าง)

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน พ.ศ. ๒๕๖๕

เรื่อง

ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

คำนำ

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจาก เชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ จึงสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงได้มีการตราข้อบัญญัติขึ้น

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

บันทึกหลักการและเหตุผล

๑

ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

๒

เอกสารแนบท้าย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจาก เชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน
ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน ว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗(๒)(๓) มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (กรณีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล) ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน โดยความเห็นชอบของ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน และผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม/นายอำเภอนาเชือก จิงตรา ข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่ เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่น ที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้นรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วน ตำบลบ่อพาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นหรือเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพาน เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้แยกประเภทสัตว์ ดังนี้

(๑) สัตว์เลี้ยงทั่วไป ที่ต้องห่างจากชุมชน ได้แก่ ช้าง ม้า ลา โค กระบือ สุกร แพะ กวาง งู จระเข้ เป็นต้น

(๒) สัตว์เลี้ยงเพื่อเป็นอาหาร ได้แก่ กบ น่าน เป็ด ไก่ สุนัข แมว นก ปลา กระจ่าง หนู

(๓) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

(๔) สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยหรือเป็นอันตรายต่อประชาชนตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๕ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด ดังนี้

๕.๑) สถานที่ราชการในการดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย ชนิดหรือประเภทสัตว์ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข เป็ด ไก่ แมว ห่าน นก กระต่ายกระรอก หรือสัตว์อื่นๆ อย่างเด็ดขาด

๕.๒) สถานที่ราชการหรือหน่วยงานราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน ได้แก่ โรงเรียน สถานีตำรวจ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย ชนิดหรือประเภทสัตว์ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข เป็ด ไก่ แมว ห่าน นก กระต่ายกระรอก หรือสัตว์อื่นๆ อย่างเด็ดขาด ยกเว้น การเลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นการฝึกอาชีพในโรงเรียน

๕.๓) บริเวณสวนสาธารณะ ถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณแม่น้ำทุกสาย ศาลาอเนกประสงค์หรือสถานที่ประชุมประจำหมู่บ้าน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อย ชนิดหรือประเภทสัตว์ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข เป็ด ไก่ แมว ห่าน นก กระต่ายกระรอก หรือสัตว์อื่นๆ อย่างเด็ดขาด

ข้อ ๖ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด โดยกำหนดระยะห่างดังนี้

๖.๑) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน สถานที่ราชการทุกแห่ง ที่หรือทางสาธารณะรวมถึงตลาดในเขตตำบลปอพานเป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์ ทุกประเภท ยกเว้น โรงเรียน และเขตวัด

๖.๒) ริมถนนทั้งสองฝั่งห้ามเลี้ยงสัตว์ประเภทช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะเกิน ๓ ตัว

๖.๓) ริมถนนทั้งสองฝั่งห้ามเลี้ยงสัตว์ประเภทห่าน เป็ด ไก่ นก เกิน ๕ ตัว

๖.๔) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง ทั้งนี้ถ้าเกิดความรำคาญในชุมชนควรดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือหยุดกิจการเป็นลำดับต่อไป

๖.๕) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๑๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

๖.๖) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑๐๑ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

๖.๗) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๑.๕ กิโลเมตร

๖.๘) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

๖.๙) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ ต้องมีระยะห่างจากแหล่งน้ำผิวดินหรือแหล่งน้ำสาธารณะของชุมชน ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร

๖.๑๐) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ ต้องมีระยะห่างจากแหล่งผู้ประกอบการน้ำดื่ม ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

ข้อ ๗ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๗.๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกสุขลักษณะและมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

(๗.๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๗.๓) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คนโดยสัตวแพทย์

(๗.๔) การจัดการซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

(๗.๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(๗.๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืน ข้อบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลา อย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์ นั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น แต่ถ้การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือ ขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

กรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการ ส่วนท้องถิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๐ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลปอพาน เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือ คำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ลงชื่อ)

(นายบุญแฝง เถิงบุญ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปอพาน

เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายกจจา หมอกเจริญ)

(นายอำเภอณาเชือก
นายอำเภอณาเชือก

